

ÎNCHEIERE

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Nicoaie Craiu
Luiza Gafton

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Lilia Burac,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Liliei Burac împotriva Preturii sect. Botanica mun. Chișinău, intervenient accesoriu Întreprinderea Municipală pentru Servicii Locative Botanica cu privire la contestarea actului administrativ și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Pretura sect. Botanica mun. Chișinău, casată hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 30 iunie 2016 și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 12 aprilie 2013, Lilia Burac a depus cerere de chemare în judecată împotriva Preturii sect. Botanica mun. Chișinău, intervenient accesoriu Întreprinderea Municipală pentru Servicii Locative Botanica cu privire la contestarea actului administrativ și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 07 decembrie 2012, Pretura sect. Botanica, mun. Chișinău a adoptat Dispoziția nr. 234 „Cu privire la demontarea carcasului metalic și gardului instalat neautorizat în preajma blocului locativ din str. Belgrad 19/2”, care a fost executată la 15 decembrie 2012.

Susține că la 15 decembrie 2012 la blocul de locuit amplasat pe str. Belgrad 19/2 mun. Chișinău în care locuiește reclamantul, s-a prezentat echipa prestări servicii locativ-comunale, însoțiți de reprezentanții secției arhitectură a Preturii sect. Botanica mun. Chișinău, în vederea demontării carcasului metalic instalat de reclamantă în partea din spate a blocului de locuit sus-indicat, prezentându-i dispoziția nr. 234 din 07 decembrie 2012, dată la care a aflat despre emiterea acestei dispoziții și a fost demolată construcția împreună cu alte bunuri care aparțineau reclamantei.

Menționează Lilia Burac că dispoziția în cauză este ilegală, emisă cu depășirea atribuțiilor de serviciu de către o autoritate fără competență de a emite asemenea

dispoziții și cu încălcarea căii prealabile - fără preîntâmpinarea persoanei care a admis amenajarea neautorizată.

Afirmă reclamanta că la 04 ianuarie 2013 în termenul prevăzut de lege, a remis pârâtului, prin scrisoare recomandată cu aviz de primire, cererea prealabilă privind revocarea actului administrativ contestat, iar la 07 februarie 2013 a primit răspunsul nr. B-9/13 pe care îl consideră neargumentat.

Cere Burac Lilia revocarea/anularea dispoziției nr. 234 din 07 decembrie 2012 și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 30 iunie 2016, a fost admisă acțiunea și anulată dispoziția Pretorului sect. Botanica mun. Chișinău nr. 234 din 07 decembrie 2012 „Cu privire la demontarea carcasului metalic și a gardului instalat neautorizat în preajma blocului locativ din str. Belgrad 19/2”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, a fost admis apelul declarat de către Pretura sect. Botanica mun. Chișinău, casată hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 30 iunie 2016 și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

La 30 martie 2017, Lilia Burac a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016 cu menținerea hotărârii Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 30 iunie 2016.

În susținerea recursului Burac Lilia a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel.

De asemenea a indicat că, în actul administrativ contestat nu se conține nici o mențiune referitor la preîntâmpinarea recurentei și solicitarea demontării benevole, contrar cerințelor de procedură prevăzute în pct. 1.2 al Dispoziției Primăriei mun. Chișinău nr. 280-d din 12 aprilie 2012.

Susține recurenta că instanța de apel eronat a concluzionat că dânsa a fost prezentă la demontarea forțată a carcasului.

Mai indică recurenta că instanța de apel la judecarea cauzei a depășit clar și evident limitele apelului, pronunțându-se asupra unor argumente în susținerea pretensei „legalități” a actului administrativ contestat, care nu au fost niciodată invocate de intimat, ultimul în cererea de apel s-a referit doar la argumentul cu privire la pretinsa inaplicabilitate în speță a prevederilor pct. 2 din Dispoziția Primăriei mun. Chișinău nr. 280-d din 12 aprilie 2012 din motivul imposibilității identificării proprietarului bunurilor demontate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016 a fost expediată în adresa recurentei la 26 ianuarie 2017 (f.d. 251 Vol. I) și recepționată de către recurentă la 30 ianuarie 2017 (f.d. 4, Vol. II) în circumstanțele relevate, recursul declarat de către Burac Lilia la 30 martie 2017 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 23 iulie 2017, în adresa intimatului Pretura sect. Botanica mun. Chișinău a fost expediată copia recursului declarat de către Burac Lilia cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 22 septembrie 2017 reprezentantul Preturii sect. Botanica mun. Chișinău, Lupașcu Maria a depus referință, solicitând respingerea recursului declarat de Burac

Lilia ca fiind inadmisibil, invocând că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material și procedural și cu aprecierea corespunzătoare a probelor administrate.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Burac Lilia este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Burac Lilia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut argumentul recurenteii Burac Lilia drept temei al admisibilității recursului precum că în actul administrativ contestat nu se conține nici o mențiune referitor la preîntâmpinarea recurenteii și solicitarea demontării benevole, contrar cerințelor de procedură prevăzute în pct. 1.2 al Dispoziției Primăriei mun. Chișinău nr. 280-d din 12 aprilie 2012, or construcția fiind neautorizată nu se cunoștea cine este

beneficiarul acesteia, fiind întreprinse de către persoanele responsabile de executarea Dispoziției nr. 234 din 07 decembrie 2012 toate măsurile posibile de identificare a beneficiarului.

Nu poate fi reținut nici argumentul invocat ca temei al admisibilității recursului precum că instanța de apel eronat a concluzionat că recurenta a fost prezentă la demontarea forțată a carcasului, or actul de demontare a carcasului și gardului metalic întocmit la 15 decembrie 2012 conține semnătura dânzei.

Referitor la afirmațiile recurente Burac Lilia precum că instanța de apel la judecarea cauzei a depășit clar și evident limitele apelului, pronunțându-se asupra unor argumente în susținerea pretensei „legalități” a actului administrativ contestat, care nu au fost niciodată invocate de intimat, acestea sunt declarative și lipsite de suport juridic, recurenta neinvocând concret prin ce anume s-au depășit limitele de judecare a apelului, prevăzute de art. 373 CPC.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării cauzei, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Burac Lilia ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Burac Lilia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Nicolaie Craiu

Luiza Gafton